

Onthouden van promotie

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, gedateerd 27 oktober 2013, bij de commissie ingekomen op 7 november 2013, is appelland in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, hem medegedeeld bij brief van 26 september 2013, bij welke beslissing de tijdelijke benoeming van appelland als LD-docent niet werd omgezet in een vaste benoeming. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Van verweerster is bij e-mail van 12 februari 2014 een aantal nadere producties ontvangen. Op 28 februari 2014 is het beroep ten overstaan van de commissie te Eindhoven behandeld. Beide partijen waren aanwezig, verweerster vertegenwoordigd door mevrouw, directeur VMBO, en de heer, adviseur P&O, bijgestaan door de gemachtigde, die een pleitnota heeft overgelegd.

2. De feiten.

Appelland is sinds 14 februari 2000 in dienst van verweerster, aanvankelijk in de functie van LB- , sinds 1 augustus 2006 in de functie van LC- en vanaf 1 december 2010 tot 1 december 2011 tijdelijk als LD-docent. Er is een dienstverband voor onbepaalde tijd met een omvang van 1,000 wtf.

Bij bestuursbesluit van 14 april 2009 heeft verweerster besloten tot invoering van het convenant leerkracht door de instellingen van de stichting, houdende een beleidskader voor integraal personeelsbeleid ten aanzien van onderwijskundige functies en loopbaanperspectieven/inkorten carrièrelijn. Als onderdeel van dit convenant wordt in artikel 5, aanhef en sub c bepaald: "Voor bevordering naar een hogere functie is een mix van (aanvullende) scholing, onderzoeks- en werkervaring voorwaardelijk. Voor benoeming in LD geldt als voorwaarde een masteropleiding en de beschreven startbekwaamheden die zijn vastgelegd in een functieprofiel."

Appelland solliciteerde 1 oktober 2010 naar de vacature van docent coördinator rekenen, een zogenaamde LD-functie. In het functieprofiel wordt (onder meer) vermeld dat de sollicitant op masterniveau theoretische kennis van leidinggeven aan innovaties dient te hebben en tevens dient te beschikken over voldoende praktijkervaring op het gebied van leiding geven aan onderwijsinnovatie. Appelland heeft op de functie gesolliciteerd en werd bij besluit van 4 januari 2011 gedurende de periode van 1 december 2010 tot 1 december 2011 feitelijk belast met werkzaamheden volgens de functieomschrijving leraar LD. Vervolgens heeft appelland in januari 2011 een assessment gedaan waarvan de conclusie luidde dat appelland naar voren kwam als een actieve en bevoegen docent die, hoewel hij geen masteropleiding had gedaan, op master werk- en denkniveau functioneerde. Als scholingsadvies werd hem (onder meer) geadviseerd de master leren en innoveren te doen.

In maart 2011 besloot verweerster om de besluitvorming omtrent de definitieve benoeming in de LD-functie uit te stellen met een half jaar. Inmiddels werd het verweerster duidelijk dat appelland bezwaar had tegen de functie-eis dat hij een masteropleiding diende te volgen. Wel startte appelland met de cursus startbekwaamheidstraject teamleider. Vanaf maart 2011 zijn er contacten geweest over het benoemingstraject in de vorm van voortgangsgesprekken en beoordelingsgesprekken. Steeds is daarbij enerzijds vanwege verweerster duidelijk gemaakt dat het volgen van de masteropleiding een benoemingsvoorwaarde was, anderzijds heeft appelland zich steeds en duidelijk op het standpunt gesteld dat hij weigerde deze opleiding te volgen. In een beoordelingsgesprek van 15 maart 2013 heeft verweerster in de persoon van de schooldirecteur aan appelland te kennen gegeven dat, als hij geen scholing zou gaan volgen voor het behalen van een master, het LD-traject voor hem per 1 augustus 2013 zou worden stopgezet. Appelland heeft in dat gesprek wederom duidelijk gemaakt dat hij geen scholing zou volgen. Appelland heeft te kennen gegeven dat hij bezwaar zou aantekenen tegen dit besluit bij de schoolleiding, waarna de voorzitter van de centrale directie bij brief van 26 september 2013 aan appelland berichtte dat de eerdere beslissing werd gehandhaafd, met mededeling dat appelland van deze beslissing in beroep kon komen bij de commissie.

3. De standpunten van partijen.

Appellant legt het navolgende aan zijn beroep ten grondslag.

In 2010 heeft de toenmalige schoolleiding besloten om op het VMBO een LD-docent rekenen te benoemen. Tijdens dit proces is aangegeven dat een masteropleiding verplicht was. In de vacatureomschrijving zou dit duidelijk aangegeven worden. Al in de eerste gesprekken heeft appellant duidelijk gemaakt dat hij geen masteropleiding wilde volgen. Na enige vervolggesprekken is aan appellant gezegd dat er in de vacature geen masteropleiding maar een masterniveau vereist was. Daarop heeft appellant gesolliciteerd en heeft hij de functie gekregen. Tijdens dit sollicitatieproces is uiteraard de masteropleiding weer besproken. Telkens heeft appellant aangegeven deze opleiding niet te willen volgen. Na de (tijdelijke) benoeming tot LD-docent heeft appellant begin 2011 een assessment gedaan. De conclusie was dat appellant werkte en dacht op masterniveau. Daarmee stelt appellant te voldoen aan de eisen zoals gesteld in de vacature. Verweester heeft, ook na kennisneming van het resultaat van het assessment, steeds vastgehouden aan de verplichting van het volgen van een masteropleiding. Steeds heeft appellant aangegeven dat hij daaraan niet wilde voldoen. Toch werd de tijdelijke benoeming in LD niet stop gezet. Op 31 mei 2013 werd aan appellant schriftelijk het gesprek met de sectordirecteur bevestigd dat de tijdelijke benoeming werd stop gezet, waarbij nadrukkelijk werd aangegeven dat het niets te maken had met een niet goed functioneren op LD-niveau. Het ging uitsluitend om het niet voldoen aan de verplichting een masteropleiding te volgen. Tegen deze beslissing is bezwaar ingediend bij de centrale directie, die tenslotte heeft medegedeeld dat de beslissing om niet tot vaste benoeming over te gaan niet werd herzien.

Appellant wijst er op dat in een soortgelijk geval wel een LD-benoeming voor onbepaalde tijd is gegeven, hetgeen hij in strijd acht met het gelijkheidsbeginsel.

Verweester stelt daar het navolgende tegenover.

Verweester werpt in de eerste plaats de vraag op, of appellant wel ontvankelijk is in zijn beroep. Het betrokken besluit is immers eerder genomen en ook bekend gemaakt in het beoordelingsgesprek van 15 maart 2013 en schriftelijk aan appellant bekend gemaakt op 5 juni 2013. Ten onrechte is appellant destijds niet geweest op de beroepsmogelijkheid. Dat is pas na de heroverweging geschied op 26 september 2013. Verweester verzoekt de commissie ambtshalve te beoordelen of appellant in zijn beroep kan worden ontvangen.

Met betrekking tot het inhoudelijke verweer stelt verweester als volgt.

Bij het besluit van verweester van 14 april 2009 is vastgelegd dat een nieuw te benoemen LD-docent dient te voldoen aan de eis dat hij een masteropleiding heeft gevolgd en overigens ook op masterniveau dient te functioneren. Dat laatste besluit is vervolgens als functie-eis in de functiebeschrijving van de LD-functie van het Carmelcollege opgenomen. In oktober 2010 is in de profielschets voor het functieprofiel VMBO-coördinator rekenen uitdrukkelijk vermeld dat de functionaris op masterniveau over theoretische kennis van leidinggeven aan innovatie dient te beschikken. Dat de LD-functionaris dient te beschikken over een masteropleiding is destijds bij de sollicitatiegesprekken aan de orde gekomen en dit was ook aan appellant bekend. Diverse malen is appellant door de schooldirecteur erop gewezen dat het noodzakelijk was de master te gaan volgen om als LD-docent te kunnen worden benoemd. Toen appellant, in maart 2013, aangaf dat hij in september 2013 niet zou starten met de opleiding en dit opnieuw mededeelde in mei 2013, is de bestreden beslissing genomen.

Het beroep op het gelijkheidsbeginsel kan niet opgaan. Weliswaar is op een van de scholen van verweester iemand tot LD-docent benoemd zonder dat sprake was van het volgen van een masteropleiding, maar dit betrof een andere, unieke, functie. Voor het overige is het in de onderhavige zaak toegepaste beleid bij iedereen gevolgd.

4. De beoordeling

A. Ten aanzien van de ontvankelijkheid.

De eerste beslissing van verweerster waarin appelland duidelijk werd gemaakt en ook voor hem duidelijk was dat sprake was van een beslissing waartegen appelland beroep kon instellen bij de commissie betrof de beslissing na heroverweging van de centrale directie gedateerd 26 september 2013. Tegen deze beslissing heeft appelland binnen de geldende beroepstermijn beroep bij de commissie ingesteld. De commissie zal appelland hierin ontvankelijk verklaren, nu bij de eerdere, mondelinge dan wel schriftelijke, mededelingen aan appelland, die niet van rechtsbijstand was voorzien, hem in redelijkheid niet duidelijk kon zijn dat er toen al sprake was van een mogelijkheid van beroep bij de commissie.

B. Ten aanzien van de inhoud.

Het meest verstrekkend is de stelling van appelland dat de (voorgaande) schoolleiding hem heeft aangegeven dat voor de vacature geen masteropleiding maar masterniveau vereist werd. Appelland heeft deze stelling echter niet onderbouwd of aannemelijk kunnen maken. De commissie kan dan ook niet van de juistheid van deze stelling uitgaan en het beroep kan op deze aangevoerde grond niet slagen.

Wel is komen vast te staan dat vanaf het begin af aan verweerster zich op het standpunt heeft gesteld dat voor het vervullen van de LD-functie de masteropleiding gevolgd diende te worden. Dit standpunt is vastgelegd in het bestuursbesluit van 14 april 2009 en verweerster heeft daaraan steeds, op voor appelland kenbare wijze, vastgehouden. Daaraan doet niet af dat in het functieprofiel van oktober 2010 niet met zoveel woorden wordt gesteld dat het volgen van een masteropleiding een voorwaarde is voor benoeming maar dat sprake moet zijn van theoretische kennis van leiding geven aan innovaties op masterniveau. Deze formulering is immers, hoewel minder duidelijk, niet in strijd met het beleid zoals geformuleerd in het besluit van 14 april 2009. Appelland kon op grond van deze formulering in het functieprofiel in redelijkheid er niet op vertrouwen dat hiermee het beleid van verweerster was gewijzigd. Ook in het verdere traject is er nimmer voor appelland reden geweest om te veronderstellen dat sprake was van wijziging van het beleid in de door hem voorgestane zin.

Blijft het bezwaar van appelland dat hij de functie jarenlang, met grote inzet en tot volle tevredenheid, heeft vervuld, dat hij heeft aangetoond op masterniveau te kunnen functioneren en dat verweerster eerst na jaren de knoop heeft doorgehakt.

De commissie acht dit bezwaar invoelbaar maar dit kan niet leiden tot een gegrondverklaring van het beroep. Verweerster had, nu zij van meet af aan ermee bekend was dat appelland de masteropleiding niet wilde volgen, het bestreden besluit eerder kunnen nemen, maar anderzijds geldt ook voor appelland dat hij zijn LD-werkzaamheden eerder had kunnen beëindigen, nu hem steeds weer duidelijk werd gemaakt dat het volgen van de masteropleiding een voorwaarde was voor een definitieve benoeming in de LD-functie.

Het beroep, tenslotte, op het gelijkheidsbeginsel gaat niet op. Het gaat hier naar het oordeel van de commissie niet om een gelijk geval, waarbij komt dat een (mogelijke) fout van verweerster er niet toe hoeft te leiden dat andere, in overeenstemming met het beleid genomen, besluiten dienen te worden aangepast.

5. De beslissing

De commissie:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 28 februari 2014 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. J.M.P. Drijkoningen, mr. L.P. Bosma en mr. J.M.J. Godrie, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.